

İSLAM BİRLİĞİ'NE AÇILAN KAPI: D-8 **THE GATE TO ISLAMIC UNITY: D-8**

Selahattin ÇELİK*

Öz

Günümüz dünyasında karışıklık, darbe, işgal, zulüm, kan ve gözyaşı eksik olmamaktadır. Ne yazık ki, bu acı ve sıkıntıların çok büyük bir bölümü İslam coğrafyasında, Müslüman topluluklarda yaşanmaktadır. İslam Dünyasındaki bu zilletin ana sebebi birlik oluşturamamaktan kaynaklanmaktadır. Müslümanlar, imamesi kopup dağılmış tespih taneleri gibi darmadağın bir şekilde yaşamaktadırlar ve egemen küresel güçlerin sömürsünden bir türlü kurtulamamaktadırlar.

Dünya nüfusunun önemli bir bölümünü teşkil eden Müslümanlar, emperyalist güçlerin güdümünde, sömürülerek yaşamaktadırlar. Hâlbuki yüce kitap Kur'an, Müslümanlara kendilerinden başka bir güçten dost ve sırdaş olamayacağını açık ve net bir şekilde, ısrarla ve önemle vurgulanmaktadır. Müslümanların birlik olmaları ise ayetlerle, sünnet ve icma ile belirlenen sabit ve kesin bir emirdir. Birlik olmamaları halinde maddi ve manevi güçlerini kaybedecekleri, daima zillet içinde yaşayacakları ikaz edilmektedir.

Sömürü çarkını döndüren egemen güçlerin birleşik, birlik, federasyon gibi adlarla oluşturdukları birlikteliklerine karşılık; dünyanın değişik coğrafyalarında Müslüman devlet ve toplulukları küçük parçalara ayırma gayretleri dikkat çekicidir. İslam Dünyası, iç işlerine müdahale edilen, anarşi ve terör çıkarılan, darbe yapılan, ekonomik bağımlılığa mahkûm edilen, bin parçaya bölünen ve küresel güçlerin yönlendirdiği bir sistem içinde yaşamak istemiyorsa, bir an önce kendi birliğini kurmak ve ortak bir otoriteye bağlanmak zorundadır.

Bu çalışmada, günümüzde adeta bin parçaya bölünmüş olan Müslüman toplumlarının inançları doğrultusunda birlik teşkil etmeleriyle ilgili olarak Kur'an ayetleri ve hadislerden örnekler aktarılmış, muteber müfessir ve âlimlerin yorumlarına yer verilmiştir. Büyük çoğunluğunu Müslümanların oluşturduğu mazlum toplulukların perişanlığına ve onlara zulmedip varlıklarını sömüren zalimlerin haksızlıkları karşısında birlikte hareket etmelerinin önemi vurgulanmıştır. Bu bağlamda dünyanın en büyük sekiz İslam ülkesinin coğrafi özellikleri özetlenerek oluşturulacak olan birliğin zulüm ve sömürüyü önleyeceği, dünyada insanca ve hakça bir düzenin kurulmasına öncü olacağına dikkat çekilmiştir.

Dünyayı yaşanmaz hale getiren karışıklık, işgal, terör, darbe, baskı, zulüm, gözyaşı ve ölümün yaşanmadığı, kısaca insanın, insanın kurdu olmadığı, kardeşçe yaşamının sürdüğü yeni bir dünyanın kurulmasına katkıda bulunmak temel hedefimizdir.

Anahtar Kelimeler: İslam Birliği, İslam Ülkeleri, Tahakküm, Zulüm, Sömürü.

Abstract

Our contemporary world is full of coups, cruelty, blood and tears. Unfortunately, majority of these pain and cruelty happen in the Islamic geography. The source of these contempt are from lack of unity in world of Islam. Muslims live a snafued life which is like beans of a rosary which is split and cannot escape from exploitations of global powers.

Muslims which are significant part of world population live under manipulations and exploitations of imperialistic powers. However, holy Quran implies clearly that no other power or group beside other Muslims will be friend and confident to themselves. Unity of Muslims is direct and absolute order given at verses of Quran, Sunnah and ijmas. They were warned that they will live in contempt and lose their moral and material powers if they do not live in unity.

It is attention grabbing that dominant powers which turn the wheel of exploitation formed unifications in the names like federation, union, league, try to segment Muslim countries in different geographies. World of Islam must form its union and bind a common authority if it doesn't want to be segmented into thousand pieces, live under anarchy and terror, interfered to its interior affairs.

In this present study, the examples from verses of Quran and hadiths as well as interpretations of respected glossators which are related with union of Islamic societies according to their beliefs are given. The importance of united movement against cruelty and injustice of oppressed societies which composed dominantly by Muslims is emphasized in this work. In this context, geographic properties of eight strongest Islamic countries is summarized and drawn attention to the union which will end cruelty and exploitation as well as will create a humanist and just order in the world.

Our main goal is creating of a new world will end invasions, coups, cruelties, oppressions, tear and deaths which makes possible to live in fraternity.

Keywords: Islamic Unity, Islamic Countries, Domination, Cruelty, Exploitation.

1. Giriş

İnsanlık tarihi boyunca dünyada karışıklık, savaş, kan ve gözyaşı hiç eksik olmamıştır. Günümüzde de dünyanın birçok bölgesinde zulüm, sömürü, gelir dağılımındaki uçurum ve güçlülerin çıkarları uğrunda zayıflar üzerindeki baskısı ve katliamlara varan haksızlıkları artarak devam etmektedir. Bu zulüm ve

*Dr. Öğr. Üyesi, Kilis 7 Aralık Üniversitesi Coğrafya Bölümü, selahattincelik@kilis.edu.tr

haksızlıklar çok büyük oranda İslam ülke ve topluluklarında meydana gelmektedir. Bu durumun temel sebebi İslam ülkelerinin birlik oluşturmamasından kaynaklanmaktadır. Bu ülkeler, imamesi kopmuş tesbih taneleri gibi yeryüzüne gelişigüzel dağılmış ve her biri bir telden çalan zayıf ve sömürüye açık güçler halindedirler.

Söz konusu olumsuzlukların en az görüldüğü yerler ise birlik ve bütünlük oluşturan ülke ve topluluklardır. Mesela AB ne dâhil olan ülke veya topluluklardan birinde bir karışıklık çıktığı zaman birlik hemen en etkili bir şekilde müdahale etmekte ve tarafların derhal uzlaştırılması için olağanüstü çabalar içine girilmektedir. ABD, Rusya Federasyonu, Birleşik Krallık vb. birliklerde de durum aynıdır. Bunun ana sebebi bu güçlerin oluşturduğu sosyal, ekonomik, kültürel ve askeri birliktelikler halinde hareket etmeleridir.

İslam ülkeleri Osmanlı'nın yıkılışından sonra 20. yüzyılın sonuna kadar özlenen birliktelikten uzak kalmışlardır. Kuruluş söylemleri çok daha öncelere giden ve zaman zaman İslam Konferansı Örgütü (İKÖ), İslam İşbirliği Teşkilatı (İİT) gibi adlarla ortaya çıkan kuruluşlar İslam ülkelerinin etkili ve kalıcı birliktelik oluşturmaları konusunda önemli bir varlık gösterememişlerdir. 1996 yılında bazı İslam ülkelerinin sosyal, ekonomik, kültürel ve güvenlik alanlarında işbirliğini amaçlayan ön görüşmeleri sonucu İslam Birliği'nin diğer bir adı ile D-8'in (Gelişmekte Olan 8 Ülke) temeli atıldı. Erbakan kendisinin fikir babası olduğu ve dünya nüfusunun % 14'ünü oluşturan toplam 800 milyondan fazla (şimdi 1.1 milyar) insanın yaşadığı ve nüfuslarının % 65'inin genç olduğu 8 büyük İslam ülkesinde politik ve sosyal bir değişim yapmak için bu oluşumu başlatmıştır (Seyyid Münevver Hasan, Cemaati İslami Genel Başkanı, 2018: 23). D-8, Türkiye Cumhuriyeti'nin 54. Hükümeti dönemine rastlayan 15.06.1997 tarihinde en büyük 8 İslam ülkesinin en üst düzey yöneticilerinin katılımıyla İstanbul'da başbakan Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın öncülüğünde resmen kurulmuştur. Türkiye'nin öncülük ettiği bu ülkeler İran, Pakistan, Bangladeş, Malezya, Endonezya, Mısır ve Nijerya'dır.

Kuruluşun bayrağı, üç kıtada bir hilal teşkil eden 6 yıldızdan oluşmaktadır. Bu yıldızlardan her biri, evrensel ilkelerinden birini simgeler. Günümüzde de insanlığa zillet yaşatan altı unsurun yok edilmesi ve yerine saadet getirecek yeni altı unsurun ikame ettirilmesi anlamını taşımaktadır (Mehdigil, 2017: 173). Bu ilkeler şöyle belirlenmiştir:

- * Savaş Değil, Barış.
- * Çatışma Değil, Diyalog.
- * Çifte Standart Değil, Adalet.
- * Üstünlük Değil, Eşitlik.
- * Sömürü Değil, İşbirliği.
- * Baskı ve Tahakküm Değil, Hürriyet ve Demokrasi.

Bu temel ilkelerin özelde İslam ülkelerinde ve genelde bütün dünyada hayata geçmesi için birliğin kurulmasında olağanüstü gayret gösteren ve öncülük eden Prof. Dr. Necmettin Erbakan, ivedilikle beş adımın atılmasını gerekli görmüştür (Erbakan, 2018: 56). Bu adımlar da şu şekilde belirlenmiştir:

- * Müslüman Ülkeler Birleşmiş Milletler Teşkilatı'nın kurulması (BM yerine).
- * Müslüman Ülkeler Ortak Savunma İşbirliği Teşkilatı'nın kurulması (NATO yerine).
- * Müslüman ülkeler Ortak Pazarı'nın kurulması (AB yerine).
- * Müslüman ülkeler Ortak Para Birimi'ne geçilmesi (Dolar ve Euro yerine).
- * Müslüman Ülkeler Kültürel İşbirliği Teşkilatı'nın kurulması (UNESCO yerine).

D-8 ülkeleri, jeostratejik konumları itibarıyla çok geniş alanların kontrolünü ellerinde bulundururlar. Bu ülkelerden Nijerya, Afrika'da Gine Körfezi'ne; Mısır, Süveyş Kanalı, Kızıldeniz, Babul Mendep Boğazı ve Aden Körfezi'ne; Türkiye, İstanbul ve Çanakkale boğazları, Karadeniz, Ege ve Akdeniz'e, İran, Basra Körfezi, Hürmüz Boğazı ve Umman Denizi'ne, Pakistan Nükleer enerji ve Umman Denizi'ne hâkimdirler. Güneydoğu Asya'da yer alan Bangladeş, Bengal Körfezi, Malezya, Malaka Boğazı'nı, Endonezya, Sonda ve Lombok boğazlarını kontrol eden konumlarıyla oldukça stratejik öneme sahip ülkelerdir.

Üyelerinin her devirde köklü medeniyetlerin yaşadığı dünyanın en eski kara kütlelerinin (Asya, Avrupa, Afrika) en stratejik alanlarında yer alması, üye ülkelerin tamamının evrensel bir din olan ve bütün insanları kucaklayan İslam'a mensup olmaları dolayısıyla birliğin ilke ve amaçları itibarıyla zulme uğrayan bütün ülke ve topluluklara açık olması dikkat çekicidir. Birliğin amaç ve ilkeleri göz önüne alındığında küresel çapta mazlumlara ve sömürülenler güven ve umut veren bir kuruluş olduğu izlenimini vermektedir.

Amaçları, Müslümanların topraklarına, toplumsal ve bireysel haklarına karşı yapılan dış saldırıları, fitne hareketleriyle karşı karşıya gelmelerini önlemek, kaynakların adil dağılımını sağlamak, topluca açlık ve yoksullukla mücadele etmektir. Ekonomik ve finansal birliktelikler gerçekleştirerek bir yandan Müslüman

toplumlarının refah seviyelerini yükseltirken bir yandan da ortak savunma gücünü oluşturmaktır (Erbakan-Sugözü, 2018: 130).

İslam Birliği oldukça büyük ve evrensel hedefler ortaya koymuştur. Buna göre ilk adımda gelişmekte olan, nüfus ve yüzölçümü bakımından en büyük 8 İslam ülkesi söz konusu alanlarda iş birliği oluşturarak D-8'i oluşturacaktır. Sonra 60 kadar diğer Müslüman ülkeler bu birliğe katılıp D-60 oluşacak, en sonunda da birliğin ilkelerini benimseyen dünyanın ezilen, zulme uğrayan ve sömürülen 100 kadar ülkesi birliğe dâhil edilerek D-160 hedeflenecektir. Bu hedeflerin gerçekleşmesi sömürücü küresel emperyalist güçlerin zulümlerinin sonu, dünyada barış ve huzurun başlangıcı demektir. Ne yazık ki, İslam Birliği, kuruluşundan kısa bir süre sonra, öncülüğünde kurulduğu liderin başbakanlığını yaptığı hükümetin, "post-modern" bir darbe sonucu iktidardan uzaklaştırılmasından sonra işlevsiz bırakılarak uzun süre hiçbir önemli gelişme göstermeden, sadece isim olarak günümüze kadar gelmiştir. Kurucu ülkelerin hemen tamamında karışıklık ve darbeler çıkmış, D-8'i oluşturan iktidarlar görevden uzaklaştırılmıştır.

Günümüz dünyasında gücü elinde bulunduran küresel egemen güçlerin zayıf ülke ve topluluklar üzerinde doymak bilmeyen sömürü hırsları özellikle Türkiye çevresindeki coğrafyada uzun zamanlardır karışıklık, terör, savaş, ölüm ve zulümlere sebep olmaktadır. 1 milyar 100 milyona ulaşan genç nüfusuyla D-8'i oluşturan ülkeler dünya gayri safi milli hasılasının % 5'inin, Arap Dünyası ile birlikte % 8.42'ünü oluşturmaktadır. D-8'in hayata geçirilmesi ve yürütülmesi, sadece Türkiye ve D-8 üyeleri için değil, bütün dünya ve özellikle de gelişmekte olan ülkeler için 'aydınlığa' çıkan kapı olacaktır (Karabulut, 2017: 417). Kurucusu Erbakan Hoca'nın kendi ifadesi ile "D-8, 20. yüzyılın gerçeklerinin ve alınması gereken derslerin, D-8'in doğuşunun gerekçesidir. D-8'ler 20. yüzyılın en önemli olaylarından birisi, 20. yüzyılın 21. yüzyıla en kıymetli hediyesidir" (Erbakan-Koç, 2018: 115). Aktif hale geldiği takdirde D-8'in, zalim ve sömürücü egemen güçlerin karşısında, mazlum güçsüzlerin yanında, adil bir dünyanın kapısını aralayan güçlü, kararlı ve caydırıcı bir birliktelik olacağı düşünülmektedir.

2. Kur'an'da Müslümanların Dost Seçimi ve Birleşmeleri İle İlgili Emir ve İkazlar

Kur'an'ın birçok yerinde kâfirlerden, sapıklardan, gazaba ve lanete uğrayanlardan kısaca Müslümanlardan başka bir topluluktan Müslümanlara dost ve sırdaş olamayacağı çok açık ve net bir şekilde, ısrarla ve önemle vurgulanıp müminler uyarılmaktadır. Buna rağmen dünyanın hemen her tarafında yaşayan Müslümanlar, uzun yıllardır her nasılsa başlarına getirdikleri iktidarlar tarafından, sanki başka hiçbir çareleri yokmuş gibi, kendi dışındakilerle dost ve müttefik olma, ittifak etme ve beraber hareket edip beraber tavır alma yarışına girmişlerdir. Güçlüden yana olup kendi aralarında birlik oluşturamamışlardır. Kuvveti ele geçiren egemen güçler de geri bırakılmış ülkelerde akıl almaz entrikalarla karışıklık ve huzursuzluklar çıkarmış, kendileri birliktelikler oluştururken Müslümanları oyalamış, daha küçük parçalara ayırmış ve vahşice sömürmüşlerdir. Günümüz dünyasında da bu durumun birçok örneklerini açıkça görmek mümkündür.

Müslümanların zulüm ve sömürünün olmadığı, normal ticaret ve iyiliklerin hâkim olduğu durumlarda gayri Müslimlerle ilişkilerde bulunmasının hiçbir sakıncası yoktur. Nitekim İslam Tarihi'nde bu ilişkilerin örnekleri çokça görülmüştür. Müslümanları kendi dışındakileri dost edinip onlarla birliktelik oluşturmamaları ve bu birlikteliklerin özellikleri ile ilgili olarak Kur'an'da çok sayıda uyarı vardır. Burada bunlardan sadece birkaçına değinmek konunun bütünlüğü açısından yararlı olacaktır.

"Dinlerine uymadıkça Yahudiler de Hristiyanlar da asla senden razı olmayacaklardır. De ki: Doğru yol, ancak Allah'ın yoludur. Sana gelen ilimden sonra onların arzularına uyacak olursan, and olsun ki, Allah'tan sana ne bir dost ne de bir yardımcı vardır" (Bakara, 2-120).

Yani bu insanların senden hoşlanmamalarının nedeni, Hak'ı arayan samimi kimseler olmaları ve senin Hak'ı, gereği gibi açıkça anlatmayı becerememen değildir. Aksine, onların sana karşı çıkmalarının nedeni, senin Hak'ı o denli açıkça ortaya koyup; onlara, dini kendi arzu ve isteklerine göre değiştirebilecekleri bir boşluk bırakmamandır. Bu nedenle onları bırak ve uzlaşmaya çalışma; çünkü sen dine karşı onların takındığı tavrı takınmadıkça, onlar senden razı olmazlar. Eğer sen de onlar gibi ikiyüzlülük yapsan ve Allah'a ibadeti nefse tapınma için bir kılıf olarak kullansan, o zaman senden hoşnut olurlardı. İnanç ve kötü emellerinde onlara uymadıkça, onları hoşnut edemezsin (Mevdudi, 1991, I: 95).

"Ey iman edenler! Yahudileri ve Hristiyanları dostlar (veliler) edinmeyin. Zira onlar birbirlerinin dostudurlar (birbirlerinin tarafını tutarlar). İçinizden onları dost tutanlar, onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna yol göstermez. Kalplerinde hastalık bulunanların 'başımıza bir felaketin gelmesinden korkuyoruz' diyerek onların arasına koşuştuklarını görürsün. Umulur ki Allah bir fetih yahut katında bir emir getirecek de onlar, onlar içlerinde gizledikleri şeyden dolayı pişman olacaklardır" (Maide, 4-51, 52). Başka dinden olanlar, özellikle Yahudiler ve Hristiyanlar Müslümanların dostu olmazlar; onlar ancak

birbirlerinin dostu olur, birbirlerini desteklerler. Zaman zaman Müslümanlara yaklaşımları, kendi menfaatleri bunu gerektirdiği içindir. Müslümanların bunu unutmamaları ve kendi aralarındaki dostluğu güçlendirmeleri zaruridir. Müslümanların arasına sızan ikiyüzlüler, felaket tellallığı yaparak onları, kâfirlere yöneltmek isterler; iman ehlinin bundan da sakınması gerekmektedir (Kur'an-ı Kerim Açıklamalı Meali, 2012, TDVY: 110).

“Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinenler, onların yanında izzet (güç ve şeref) mi arıyorlar? Bilsinler ki, bütün izzet yalnızca Allah'a aittir. O (Allah), kitapta size şöyle emretmiştir ki: 'Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini yahut onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, onlar bundan başka bir söze dalıncaya kadar kâfirlerle beraber oturmayın; yoksa siz de onlar gibi olursunuz. Elbette Allah, münafıkları ve kâfirleri cehennemde bir araya getirecektir. Ey iman edenler! Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin; (bunu yaparak) Allah'a, aleyhinize apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz? Ey iman edenler! Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi alay ve oyun konusu edinenleri ve kâfirleri dost edinmeyin. Allah'tan korkun; eğer müminler iseniz” (Nisa, 4- 139, 140, 144; Maide, 5-57).

“Müminler, müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesin. Kim bunu yaparsa, artık onun Allah nezdinde hiçbir değeri yoktur. Ancak kâfirlerden gelebilecek bir tehlikeden sakınmanız başkadır. Allah, kendisine karşı (gelmekten) sizi sakındırıyor. Dönüş yalnız Allah'adır” (Ali İmran, 3-28). Ayette yasaklanan dostluk, kâfirlere karşı gönülden bağlanma ve müminleri bırakıp onlara ilgi ve sevgi gösterme manasındaki dostluktur. Buna karşılık bir Müslüman devletin, başka Müslümanların aleyhine olmamak şartıyla kâfirlerle barış imzalaması ve başka bir gayrı Müslim devlete karşı işbirliği yapması caizdir. Zaruret sebebiyle ve hayırlı hizmetlere vesile olması şartıyla işbirliği ve dayanışma yapılabilir; ancak bu, dostluktan farklı bir ilişkidir. Eğer kâfirlere Allah'ın ayetlerini alaya aldıkları zaman tepki göstermeyip dinlerlerse, küfürde onların da pay sahibi olacakları bildirilmektedir. Böylece onlarla kâfirler arasında hiçbir fark kalmaz. Hem uluslararası hem de fertler ve topluluklar arası ilişkilerde Müslümanlar daima Müslümanların yanında yer almalı, kuvvet ve onur bu birliktelikte aranmalıdır. Muhtemel tehlikelerden korumak veya güçlenmek için kâfirlerle birleşen milletler küçülür, fertler manevi değerlerini kaybederler (Kur'an-ı Kerim Açıklamalı Meali, 2012, TDVY: 51-95).

“Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden bir gruba uyarsanız imanınızdan sonra sizi yeniden inkârcılığa sevk ederler. Kendi dışınızdakileri sırdaş (dost) edinmeyin. Çünkü onlar size fenalık etmekten asla geri durmazlar (sizin zayıflıklarınızdan faydalanmak için hiçbir fırsatı kaçırmazlar), hep sıkıntıya düşmenizi isterler. Gerçekten, kin ve düşmanlıkları ağızlarından (dökülen sözlerinden) belli olmaktadır. Kalplerinde sakladıkları (düşmanlıkları) ise daha büyüktür. Eğer düşünüp anlıyorsanız (onlarla ilişkilerinizde çok dikkatli olursunuz), ayetlerimizi size açıklamış bulunuyoruz” (Ali İmran, 3-100, 118). Bu ayette Allah, Müslümanları, Medine'nin çevresinde yaşayan Yahudilerin münafıkça tavırlarına karşı uyarıyor. Aslında bu uyarı onların şahsında, her zaman ve zeminde yaşayan tüm Müslümanlara yöneliktir. Evs ve Hazrec kabileleri Yahudilerle dostça ilişkiler içindeydiler. İslam'ı kabul ettikten sonra bile bu samimi tutumlarına devam ettiler. Hz. Peygamber'e (s.a.v.) ve getirdiklerine düşman olan Yahudiler, İslam'a katılan hiç kimseye dostluk göstermediler. Ensar'a dostmuş gibi göründüler; fakat gerçekte, onların en azılı düşmanı idiler. Onlar bu dış görünüşteki dostluktan yararlanarak Müslüman topluluğunda ayrılık ve karışıklık yaratmaya uğraşıyorlardı. Aynı zamanda Müslüman topluluğun sırlarını öğrenip, düşmana açıklamayı da ihmal etmiyorlardı. Bu nedenle Allah, Müslümanları, bu tip insanlara güvenmemeleri için uyarıyor (Mevdudi, 1991, I: 253). Günümüzde yaşanmakta olan uluslararası ilişkilerdeki ikiyüzlü politikalar, Asr-ı Saadet'te cereyan eden bu sosyal realiteye ne kadar da benzemektedir.

“İşte siz öyle kimselersiniz ki, onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz. Siz indirilen bütün kitaplara inanırsınız; onlar ise, sizinle karşılaştıklarında (peygamberinize ve kitabınıza) 'inandık' derler. Fakat kendi başlarına kaldıklarında da, size olan kinlerinden dolayı parmaklarının uçlarını ısırırlar. De ki: Kininizden (kahrolup) ölün! Şüphesiz Allah kalplerin içindekini hakkıyla bilmektedir” (Ali İmran, 3-119, 120). Ayette, 'siz onları seversiniz' denmekte, yani onların Müslüman olmalarını istersiniz. Çünkü İslam her şeyden daha hayırlıdır. Hâlbuki onlar sizi sevmezler; yani sizin kâfir olmanızı isterler, kâfir olmak ise her şeyden daha kötüdür.

“Ey iman edenler! Eğer benim yolumda savaşmak ve rızamı kazanmak için çıkmışsanız, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanlara sevgi göstererek, gizli muhabbet besleyerek onları dost edinmeyin. Ey iman edenler! Kendilerine Allah'ın gazap ettiği bir kavmi dost edinmeyin. Zira onlar, kâfirlerin kabirdekilerden (onların dirilmesinden) ümit kestikleri gibi ahiretten ümit kesmişlerdir” (Mümtehine, 60-1, 13).

“Onlardan çoğunun, inkâr edenlerle dostluk ettiklerini görürsün. Nefislerinin onlar için (ahiret hayatları için) önceden hazırladığı şey ne kötüdür. Allah onlara gazap etmiştir ve onlar azap içinde devamlı

kalicıdırlar. Eğer onlar Allah'a, Peygamber'e ve O'na indirilene iman etmiş olsalardı onları (müşrikleri) dost edinmezlerdi, fakat onların çoğu yoldan çıkmışlardır" (Maide, 5- 80, 81).

Kutsal kitapta geçen bütün bu ikaz ve uyarılar, Müslümanların birlik oluşturmalarının farzlardan biri hatta en önemlisi olduğunu düşündürmektedir. "Kâfirlerin savaş ve fitne ateşini yakmaları hiç eksik olmamıştır. Asırlar boyu hem kendi aralarında savaşmışlar, hem de birleşerek Müslümanlara saldırmışlardır. Ayrıca Müslümanları birbirine düşürmek için planlar yapmış, tertip ve düzenler hazırlamışlardır. Bütün bunlara rağmen Allah'ın nurunu söndürmeye güçleri yetmemiştir. Dinleri aynı olanlar bile ayrılmış, birbirlerine karşı kin ve düşmanlık duyguları beslemiş, korku ve endişe içinde yaşamış veya savaşmışlardır. Hâlbuki dindar olmak ve dini uygulamak, medeni ve iktisadi bakımdan toplumları geri bırakmak şöyle dursun refah ve mutluluğun zirvesine çıkarır. Dini bırakıp menfaat felsefesine göre hareket edenler, başka milletleri sömürme yoluna gittikleri için gerilik, sefalet, savaş ve kargaşalara sebep olmaktadır. Allah'ın hükümlerine boyun eğdiği takdirde yeryüzünde hiçbir kimse zerrece zulme uğramayacak, herkes hakkını alacak, zenginlik, bolluk ve refahı meşru yollarda arayacak ve işte o zaman gökten nimetler yağacak, bolluk ve bereket olacak, yerden de zenginlikler fıskıracaktır" (Kur'an-ı Kerim Açıklamalı Meali, 2012, TDVY, 112).

"Sizin dostunuz (veliniz) ancak Allah'tır, Resulüdür, iman edenlerdir; onlar ki Allah'ın emirlerine boyun eğerek namazı kılar, zekâtı verirler. Kim Allah'ı, Resulünü ve iman edenleri dost edinirse (bilsin ki) üstün gelecek olanlar şüphesiz Allah'ın tarafını tutanlardır" (Maide, 55-56). Bu ayetlerde Rabbimiz bize şöyle seslenmektedir: "Ey müminler! Sizin Allah, peygamberi ve inananlardan başka gerçek dostunuz yoktur. Öyleyse Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin. Allah'ın düşmanlarından uzak durup Allah'ın peygamberinin ve müminlerin dostluğuna güvenen kimse Allah'tan yana olanlardandır. Allah'tan yana olan ve O'nun dinine yardım eden kimseler, Şeytan'ın taraftarlarına üstün gelirler" (Taberi Tefsiri, II: 496).

"Hep birlikte Allah'ın ipine (İslam'a) sımsıkı yapışın; parçalanmayın. Allah'ın size olan nimetini hatırlayın: Hani siz birbirinize düşman kişiler idiniz de O, gönüllerinizi birleştirmişti ve O'nun nimeti sayesinde kardeş kimseler olmuştunuz. İşte Allah size ayetlerini böyle açıklar ki doğru yolu bulasınız. Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte bunlar için büyük bir azap vardır" (Ali İmran, 3-100, 103, 105).

Ayette 'Allah'ın İpi' Allah tarafından belirlenen hayat tarzıdır, yani İslam'dır. O bir iptir, çünkü müminlerin Allah'la olan ilişkilerini sağlam tutar, aynı zamanda onları birbirine bağlayıp, bir toplum halinde birleştirir. 'Allah'ın ipine sımsıkı yapışın' ifadesi Müslümanların Allah'ın yoluna en büyük önemi vermeleri, dini, tüm ilgilerinin merkezi yapmaları ve onu yaymak için güçlerinin sonuna kadar çabalayıp ona hizmette işbirliği yapmaları gerektiği anlamına gelir. Bu ipi gevşettikleri ve onun ana prensiplerinden uzaklaştıkları anda bölücülükten şikâyet etmeye başlayacaklar ve daha önceki peygamberlerin kavimleri gibi bölümlere ve alt bölümlere ayrılacaklardır. Bunun bir sonucu olarak, geçmiş peygamberlerin ümmetleri dünyada helak oldukları gibi ahirette de kaybedenlerden olmuşlardır. Ayet, ayrıca İslam öncesi Arap kabilelerinin düştükleri feci durumu da hatırlatarak günümüz Müslümanlara uyarılarda bulunmaktadır. İslam'dan önce Arap kabileleri düşman kamplara bölünmüştü. Bu kamplar incir çekirdeğini doldurmaz nedenler için savaşlar yapıyorlardı. İnsan hayatı kutsiyetini kaybetmiş, bugün olduğu gibi insanlar vicdansızca ve vahşice katlediliyorlardı. Eğer İslam lütfedip onları kurtarmasaydı, düşmanlık ateşi tüm Arabistan'ı yakabilirdi. Bu lütuf, bu ayetlerin nazil olduğu dönemde Medine'de elle tutulur bir şekilde gözlenebiliyordu. Yıllardan beri birbirlerine düşman olan, kanlı savaşlar yapan ve birbirlerine vahşi saldırılarda bulunan Evs ve Hazrec kabileleri İslam'ı kabul ettikten sonra birbirleriyle kardeş olmuşlardı. Sadece bununla da kalmamış, tarihte hiç eşine rastlanmayacak bir şekilde Mekke'den muhacirlerin rahat etmesi için emsalsiz fedakârlıklar yapmışlardı.

Allah hidayete kavuşan, fakat daha sonra çok küçük ve önemsiz meselelere dayanarak kendilerini farklı farklı gruplara ayıran, anlamsız ve faydasız tartışmalarla uğraşan topluluklardan bahseder. Onlar bu anlamsız tartışmalara o denli kendilerini kaptırmışlardı ki, kendilerine emanet edilen asıl görevi unutmuşlar ve hatta insanoğlunun başarı ve kurtuluşunun dayanağını teşkil eden ana prensiplere bile ilgi duymaz olmuşlardı. Bu olumsuz tablo, günümüz modern dünyasında da aynen hatta daha da kötüleşerek sergilenmeye devam etmektedir. Allah, insanlara zulmetmek istemediği için, onlara, hesabını verecekleri şeyleri önceden haber vererek doğru yolu (hidayeti) gösteriyor. (Mevdudi, 1991, I: 248-249).

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygamber'e ve sizden olan emir sahiplerine (idarecilere) de itaat edin. Eğer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz (Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız) onu Allah'a ve Resulüne götürün (onların talimatlarına göre hal edin); bu hem hayırlı, hem de netice bakımından daha güzeldir (Nisa, 4-59). Ayette öncelikle Allah'a itaat, sonra Peygamberine, daha sonra sizden yani Müslümanlardan olan emir sahiplerine (idarecilere) itaat şartı vardır. Mesela AB ve onun uyum yasalarına,

koyduğu kurallara değil, Müslümanlar arasından seçilip kendilerini yetki verilen kimselere itaat edilmesi emredilir. Kesin olarak uyulması gereken bu mercilere bağlandıktan sonra, yönetenlerle yönetilenler arasında çıkması muhtemel olan bir problemin çözümünde nihai olan kesin hüküm mercii de Allah ve Resulü olacaktır. Tabii bunun için İslam Birliği'nin olması şarttır. AB kriterleri, uyum yasaları ya da egemen bir başka gücün dayatmalarına İslam toplumunda yer yoktur.

Oluşan bunca acı tecrübelerden bir türlü ibret almayan insanlara şu ilahi mesaj verilmiştir: "Rabbinizden size indirilene (Kur'an'a) uyun. O'nu bırakıp da başka dostların peşlerinden gitmeyin. Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz!" (Araf, 7-3). Size şirki ve putperestliği, fitne ve fesat çıkarmayı, fuhşu, homoseksüelliği, içkiyi, faizi, kumarı, sapıklığı, ahlaksızlığı kısaca her türlü kötülükleri emreden ve iyiliklerden vaz geçirmeye çalışan sözde dostlarınıza uymayın. Çünkü onlar sizi doğru yola iletmez tam aksine sapıklığa iterler. Çok az öğüt dinliyorsunuz. Ne kadar da az öğüt ve ibret alıyorsunuz (Taberi, Tefsir, II: 6309).

3. İslam Birliği'nin Müslümanlar İçin Önemi

İslam Birliği Müslümanlar açısından hayati bir önem arz etmektedir. Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra Ortadoğu coğrafyasında oluşan boşluğu doldurmak ve bu coğrafyada İslam'ın hâkim olmasını engellemek için dönemin tüm etkin güçleri bu coğrafyada hâkimiyet kuracak projeler yapmışlardır. ABD 'Büyük Ortadoğu', 'İlmli İslam', 'Model Ülke' ve 'Şii-Sünni Fay Hattı'; AB 'Şark Meselesi', '2. Sevr' ve 'Yeniden Sömürgeleştirme' projelerini geliştirmişlerdir. İsrail 'Büyük İsrail', Nato 'Büyük Ortadoğu'ya Konuşlanma', Vatikan 'Hristiyanlaştırma', Rusya 'Sıcak Denizlere İnme' ve 'Üsler Kurma', Çin 'Pazar Elde Etme' ve 'Üsler Kurma', küresel sermaye ise 'Özelleştirme', 'Tüketim Toplumu' ve 'Pazar' projelerini hazırlayıp uygulamak istemişlerdir. Söz konusu projeler Büyük Ortadoğu coğrafyası için verilen mücadelenin büyüklüğü ve şiddetinin bir göstergesidir. D-8'ler hareketi ise bu projelere karşı İslam coğrafyasının savunulması refleksidir. Eşek arısı kovanına çomak sokma girişimidir (Can, 1 Mart 2013, Milli Gazete).

D-8'lerin Sovyet sonrası dünyada batıya karşı bir savunma refleksi olduğunu söyleyen Prof. Dr. Burhanettin Can, şu tespitlere vurgu yapmıştır: 1990'lı yılların başında Sovyetler Birliği'nin çökmesinden sonra İskoçya'da yapılan NATO toplantısında, yapının geleceği tartışılırken zamanın İngiltere Başbakanı Margaret Thatcher'in yaptığı teklif, NATO'nun Sovyetler sonrası yeni konseptini oluşturmuştur. Toplantıda "düşmanı olmayan ideolojinin yaşayamayacağı, yaşayabilmemiz bir düşmanımızın olması lazımdır. Sovyetler Birliği dağıldı ve düşman olmaktan çıktı. Onun yerine yeni bir düşman koymamız gerekiyor. Bu yeni düşman İslam olacaktır" denmiştir (Alan, 2001: 10, 20; 200, 201). Söz konusu tarihten sonra dünyada yaşanan gelişmelerin, bu teklifin benimsenip uygulamaya konulduğunu açıkça göstermiştir.

Batı tarafından kurulan birçok bölgesel ve küresel özellikteki teşkilatlar genelde küresel emperyalist güçlerin etkisi altında olup İslam'a karşı ittifak halindedirler. Nüfusu 2 milyara yaklaşan Müslüman ülkeler bu teşkilatların baskısı altındadır. Müslümanların hakkını savunup sorunlarını çözmesi amacıyla kurulan teşkilatlar ise son derece pasif, etkisiz ve kimliksizdirler. Bunların varlıkları ile yoklukları arasında bir fark yoktur. Gerçekleri kurulmasın diye Müslümanları oyalamak amacıyla kurulmuş kontrollü, paravan kuruluşlardır. Tarihi süreçleri içerisinde bu görüşleri tecrübe eden Erbakan D-8'i, İslam Dünyası'nı bekleyen tehlikelere karşı, İslam'ı savunmak ve etkili kılmak amacıyla kurduğunu her fırsata dile getirmiştir. Ancak D-8'in oluşmasında Türkiye'nin üstlendiği rol ile küresel emperyalist güçlerin Türkiye'ye biçtiği rol örtüşmemiş, karşı karşıya gelmiştir. Zira onların Türkiye'ye biçtiği rol jandarmalık, uşaklık ve uyduluktur. Türkiye'nin D-8'le üstleneceği rol ise lider ülke, İslam coğrafyasını sömürüden kurtarma ve şeytani ittifaklara karşı hak ve adalet eksenli bir dünya düzeninin kurucusu olacaktır. Siyasi otoriteler, 54. Hükümetin iktidardan uzaklaştırılmasının en önemli sebeplerden biri olarak D-8'in kuruluşunu gösterirler.

Müslümanlar ne zaman topyekûn bir birlik oluşturup İslami değerlere sarılmış ve onları hayatına uygulamışsa insanlığı medeniyetin zirvesine oturmuşlardır. Dünyadaki çağdaşlarını da vahşetten kurtarıp bu yolda onlara ışık olmuşlardır. Ne zaman birlik bozulmuş ve bu değerlerden uzaklaşmış ise zulümlerin en katmerlisine uğramış, zillet içinde yaşamışlar, dünya vahşi 'izm'lerin pençesinde kötülükten kötülüğe sürüklenmiştir. Tarih bunun sayısız örnekleriyle doludur. Günümüz dünyasının birçok yerinde de bu duruma şahit olunmaktadır.

İslam Dünyası, bin bir parçaya bölünen, sürekli olarak dış güçler tarafından yönlendirilen, iç işlerine müdahale edilen, darbe yapılan, ekonomik bağımlılığa mahkûm edilen ve küresel emperyalist güçlerin sömürsünden bir türlü kurtulamayan kimsesiz mazlumlar yığınına dönmüştür. On yıllardır şahit olduğu gibi, yeryüzündeki huzursuzluk, karışıklık, terör, işgal, zulüm, sömürü, savaş, katliam, kan, gözyaşı gibi sıkıntıların en çok yaşandığı yerler İslam ülke ve topluluklarının yaşadığı coğrafyalardır. İslam dünyasındaki bu sıkıntıların ana sebebi Müslümanların birlik oluşturup tek bir ümmet olamamasıdır.

Hâlbuki onların tek bir ümmet olması Kur'an, sünnet, kıyas ve icma-i fukaha ile sabit olan kesin bir emirdir. Bu yüzden Müslümanlar ne yapıp edip kendilerini ve diğer zayıf ve mazlum halkları zulüm ve sömürden kurtaracak İslam Birliği'ni aktif hale getirmek zorundadırlar.

Allah, Yüce Kitabı'nda Müslümanların birlik olmaları gerektiğini, birlik olmamaları halinde maddi ve manevi güçlerini kaybedeceklerini hep ezilip horlanacaklarını, zelil ve perişan olacaklarını birçok yerinde haber veriyor. Bütün insanlığa kurtuluş mesajları veren bir dinin mensupları olarak Müslümanların bu zillete daha fazla boyun eğmemeleri ve daha fazla zaman kaybetmeden İslam Birliği'ni aktif hale getirmekten başka çareleri yoktur. Günümüz dünyasında bu oluşumun çok zor olduğu düşünülerek ümitsizliğe düşmek doğru değildir. Birçok yönden kan uyuşmazlığı olan Batı ile bütünleşmek adına on yıllardır olmadık tavizler verilmesine rağmen Müslümanlar hep ötekileştirilmiş ve batılılar tarafından kabul görmemişlerdir. Bu taviz ve çabaların yüzde biri bile İslam Birliği'nin kurulması ve aktif hale gelmesi yolunda harcanmamıştır.

Günümüz dünyasının 'izm' (kapitalizm, sosyalizm, ateizm, faşizm, komünizm vb.) sistemlerini benimseyen ve bir şekilde gücü elinde bulunduran zalim güçleri, zulüm ve sömürü yolunda bütün ahlaki ve etik değerleri tepmekte sınır tanımamaktadırlar. Kuvveti hak sebebi sayan bu güçler, fitne ve karışıklık çıkararak oluşan kaostan yararlanıp, mazlum halkları sömürmek ve böylece çıkar elde etmek için her vahşete pervasızca başvurmaktadırlar. Dünya bunun sayısız örneklerine şahit olmuş ve olmaktadır. Bu kötülükleri yapmak için birbirlerini desteklemekten de geri durmayan ve kuvveti hak sebebi gören bu zalim güçler, çıkarları doğrultusunda, kendileriyle aynı inanç ve görüşte olmayanlarla bile asgari müştereklerde birleşip bozgunculukta ittifak edebiliyorlar. Onlar bu iğrenç emelleri için ittifak ederken, akıl almaz zulümlerle aşağılanan, yağmalanan, katledilen ve sömürülen Müslümanlar mutlaka birlik oluşturmalıdır. "Kâfir olanlar da birbirlerinin yardımcılarıdır. Eğer siz onu (Allah'ın emirlerini, yardımlaşmayı, birleşmeyi) yerine getirmezseniz yeryüzünde bir fitne ve büyük bir fesat kopar" (Enfal, 8-73). Yani din ile ilgili yardımlaşmayı yerine getirmezseniz yeryüzünde büyük bir bela ve fesat çıkar. Bunun neticesinde kâfirler güçlenir, Müslümanlar zayıflar. Günümüz dünyasında olan da budur. Öyleyse din ve iman kardeşliğini göz önünde bulundurarak müminlerle dost olmanız gerekir. Aksi halde yurttaşlık bağlarını göz önünde bulundurarak dost olmanız caiz değildir (Taberi, Tefsir, II, 770). Aksini yaparsanız küfür hâkim olur. Eğer İslam'ın dünyada hızla yayılmasından rahatsız olan, "Kur'an-ı Müslümanların elinden almalıyız veya değiştirmeliyiz böylece İslam'ın yükselen yıldızını söndürmeliyiz" diyen ve bunun için var güçleriyle çalışan zalim küresel egemen güçlerin entrikalarına teslim olmak istemiyorlarsa, Müslümanların başvuracağı tek çare zaman geçirmeden İslam Birliği'ni oluşturmaktır. Unutulmaması gerekir ki bu birliğin adı bile küresel sömürücülerin korkulu rüyası olacaktır.

İslam ülkeleri içinde tarihi, kültürel, sosyal, ekonomik, stratejik v.b yönlerden gözde olan ve kendisine lider gözüyle bakılan ülke Türkiye'dir. Dolayısıyla bütün İslam ülkelerinin gözü Türkiye'dedir. Yapılması gereken, Türkiye'nin önderliğinde İslam ülkeleri içindeki mezhep, ırk, soy, kabile, aşiret gibi farklılıkların sebep olduğu çatışmaları bir tarafa bırakarak, ortak paydada birlik oluşturmak ve yıllar önce İslam Birliği'ne açılan kapıdan (D-8) içeri girmektir. Şu husus da asla unutulmamalıdır ki, amaçları Müslümanları birbirine düşürmek ve oluşacak kaostan yararlanarak onları sömürmek olan egemen güçler, bu birliğin hayata geçmesini asla istemeyeceklerdir. Şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da oluşmasını engellemek için ellerinden geleni yapacaklardır.

Bediüzzaman Said Nursi ne güzel ifade etmiştir: "Birlik olduğu zaman vücudun tüm azaları rahat ederek, tıpkı bir fabrikanın çarkları gibi birbirleriyle son derece uyumlu ve birbirini tamamlayıcı yönde hareket etmeye başlar. İslam ahlakının getirdiği güzel ahlakla, bir el diğer elle rekabet etmez, dili kulağına itiraz etmez, kalp ruhun ayıbını görmez, tam tersine birbirlerinin noksanını tamamlar, kusurlarını örterler, her türlü ihtiyacını giderirler" (Nursi, 2017: 45). Dünya üzerinde çok önemli maddi ve manevi potansiyellere sahip olan İslam ülkeleri, İslam Birliği'ni oluşturup her yönüyle seçkin bir lider etrafında ortak hareket etse ırk, dil, din, mezhep, meşrep, kabile, aşiret gibi nedenlerle çıkacak kargaşa ve çatışmalar son bulur. Ülkelerin problemleri kendi içlerinde çözülür, sömürü amaçlı dış müdahalelere izin verilmez. , İslam'ın güzellikleri tüm dünyaya yayılır. Böyle bir güzel dünyanın kurulması dünyada yaşayan inanan inanmayan, zengin fakir, güçlü güçsüz tüm insanların saadet ve selameti için gereklidir. Bu evrensel huzurun tesisi için İslam Birliği'ne ihtiyaç vardır. Kendileri için dünya ve ahiret saadeti taşıyan İslam Birliğini bozdukları ve bu birliği tekrar oluşturamadıkları içindir ki, Müslümanların uzun zamanlar hep zulme uğrayıp aşağılandıkları görülmüştür. Ne yazık ki, bu zillet günümüzde de hızlanarak devam etmektedir.

Yahudilerin dünyaya hâkimiyet emelleri ve Hristiyanların haçlı ruhuna sahip oldukları asla ve asla unutulmamalı, göz ardı edilmemelidir. Batı dünyasının günümüzde terör konusunda takındıkları olumsuz tavır ortadadır. Geçen yüzyılda Vietnam, Cezayir, Afganistan, Pakistan Bangladeş, Keşmir, Doğu Türkistan,

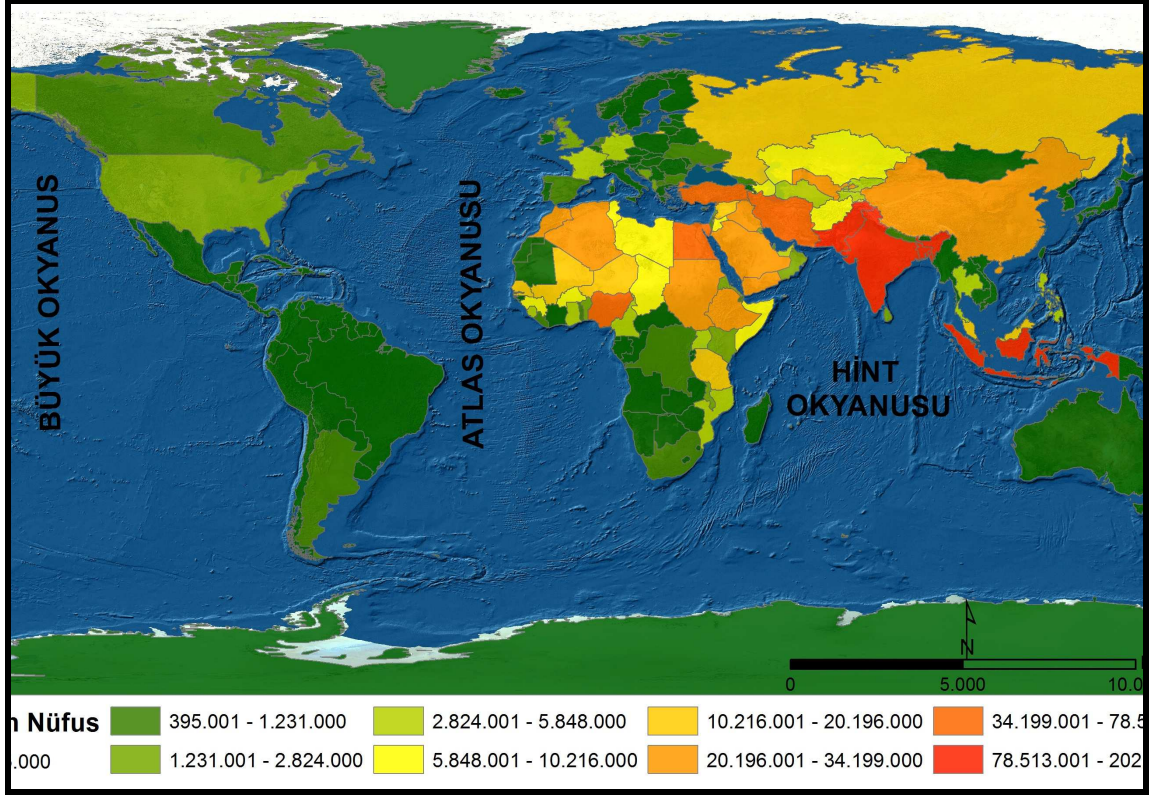
Çeçenistan, Bosna, Irak, Sudan, Nijerya, Mali, Nijer, Tunus, Libya, Kuveyt, İran, Yemen, Arakan, Suriye’de yaptırdıkları zulüm, sömürü ve vahşetlere Yakın Tarih şahit olmuştur. Müslümanlar İslam Birliği’ni oluşturmazlarsa bu zulümlerin sonu da gelmeyecektir. Müslümanlar artık daha fazla işgal, zulüm ve vahşet görmemeli, sömürülmemeli başka kurbanlar vermemelidir. Özellikle daha dün denebilecek kadar yakın tarihte oluşan ve günümüzde de devam eden Afganistan, Bosna, Filistin, Irak, Yemen, Libya, Suriye, Arakan gibi coğrafyalarda sergilenen vahşetlerden ders alınmalıdır. Müslümanların bayramlarında kutlama mesajları yayınlamak, hak, hukuk, barış, demokrasi ve insan haklarından bahsetmek, sonrasında İslam coğrafyasında işgal, katliam ve sömürü hareketlerine girişmek gibi ikiyüzlü davranışlarını artık iyi anlamak ve içi boş olan gayrı samimi söylemlerine aldanmamak lazımdır.

İslam dünyasında yıllardır körü körüne batı hayranlığını sürdüren bazı kişi ve kuruluşlar tüm olumsuzluklarına rağmen batı medeniyetine methiyeler düzmekten geri durmamışlardır. Bu süreçte ABD, AB veya bir başka küresel güçle beraber olmanın ne denli önemli olduğu işlendi. Müslümanlarla birlikte olmak yerine bunların yanında yer almanın önemine vurgu yapıldı. Müslümanların birliğini sağlamak, üçüncü dünya ülkeleriyle birlikte olmak gibi algılandı ve algılatıldı. Onlarla birlikte olunca alacağımız paydan daha çok yararlanılacağı düşünüldü. ‘Bir koyup üç alacağız’ gibi kumarvari hayaller kuruldu. Onlarla beraber hareket edilip işgal ve sömürülmelerine yardımcı olundu. Ama her seferinde aldatan ve sömüren onlar, kullanılan ve aldatılan Müslüman ülkelerin yönetimleri oldu. Mazlum Müslüman kardeşlerinin felakete düşmesine ortak olundu. Üç koyup bir bile alamayan, zillet içinde, yüz üstü bırakılan bir konuma düşüldü. Gayet haklı bir söylemle ‘dünya beşten büyüktür’ dendi ama realitede hiçbir zaman koca dünya 5 karşısında bir varlık gösteremedi.

İslam Birliği’nin aktif hale getirilmesi konusunda daha fazla zaman kaybedilmemeli. Geçmişten gerekli dersler alınarak Müslümanların birliğini sağlayacak adımlar hemen atılmalıdır. Müslüman olmayan ancak zulüm ve sömürüden kurtulamayan diğer ülkeler de el uzatılmalı. Kuvveti hak sebebi gören küresel emperyalist güçlerin sömürü ve zulmünden hiçbir güçsüz ve mazlum ülke emniyet içinde olmayacaktır. Er ya da geç zulüm ve sömürü sırası kendilerine de gelecektir. Yakın geçmişteki son olaylar Türkiye’nin de güvende olmadığını göstermiştir. Bunu anlamak için Türkiye çevresinde cereyan eden terör, karışıklık ve işgallere bakmak yeter.

Her bir zulüm, işgal, sömürü ve vahşetin son olması temenni ediliyor ancak bunların sonu gelmiyor. Tüm dünyanın gözü önünde cereyan eden haksızlıklar kısa bir süreliğine, bir sonrakine kadar gündemi işgal ediyor ama önleyici hiçbir yaptırım uygulanamıyor. Kuvvet hak sebebi olarak kullanan küresel etkin güçler, çıkarlarına hizmet etmek istemeyen iktidarları demokrasi ile iş başına gelmiş olsalar bile tanımayıp darbe ile alaşağı edebiliyorlar. Haksızlığa karşı direnen silahsız, sivil kitlelerin üzerine oluşturdukları paravan silahlı terör örgütlerini salarak Suriye, Irak ve Afganistan’da olduğu gibi terör estiriyor, Müslüman unsurları birbirlerine kırdırıyor, vahşice katliamlar yapıyorlar. Yaşanan vahşetin ardından zaman zaman ‘pardon, üzgünüz, yanlışlıkla oldu’ gibi traji-komik bir tutum sergiliyorlar. Birleşmiş Milletler Teşkilatı’nda oluşturdukları ‘beşli veto’ çetesiyle aralarında sömürü dengesi oluşturan müstekbirler, çıkarları söz konusu olduğunda hiçbir kural tanımıyorlar.

İslam’ın temelinde barış ve mutluluk vardır. İslam Birliği de sadece İslam ülkelerinde değil, bütün dünyada barış, huzur ve mutluluk getirecektir. İslam dışı batıl güçlerin, dünyada etkin olduğu dönemlerde insanlara hiçbir zaman huzur getirmediği sayısız tecrübelerle test edilmiş, bu süreç insanlığa maddi ve manevi yönlerden çok pahalıya mal olmuştur. Günümüzde de kuvveti hak sebebi gören etkin küresel güçlerin egemen olduğu dünyada huzur kalmamıştır. Dolayısıyla bunlarla dost olunamayacağı, işbirliği yapılamayacağı ve verilen sözlerine güvenilemeyeceği bilinmelidir. Müslümanlar kesinlikle kendi ilkelerini ortaya koymalı, birlik oluşturmalı yönetimlerinde kendileri etkin olmalıdır Halklarına güven vermeli ve onlara da güvenmelidir. Bütün bu soylu çıkışlar için asgari müştereklerde de olsa İslam Birliği oluşturulmalıdır. D-8 ile açılan bu kapı ev sahiplerini beklemektedir. Bu çatı altında bir araya gelmek Müslümanlara Allah’ın kesin bir emri olduğu gibi zulümlerden kurtuluşlarının da tek çaresidir. Ya birleşip izzet içinde, onurlu ve şerefli bir dünya kuracaklar ya da zulümlerle aşağılanıp sömürülecek ve zillet içinde yaşamaya devam edeceklerdir.

Şekil 1: İslam Ülkeleri ve Dünya Genelindeki Müslüman Nüfusu.

4. D-8 Üyesi İslam Ülkeleri

D-8, Kuvveti ele geçiren ve gücü hak sebebi olarak gören ve bu amaçla kullanan küresel güçlerin başta İslam ülkeleri olmak üzere, güçsüz bırakılmış zayıf ülkeler karşı uzun yıllardır devam eden zulüm ve sömürü amaçlı düzenlerine karşı zilletten kurtulma amacıyla kurulmuştur. Birlik, Türkiye'nin önderliğinde, sekiz büyük İslam ülkesinin bir araya gelerek oluşturdukları sosyal, kültürel, ekonomik, siyasi ve askeri alanlarda işbirliğini amaçlayan küresel bir teşkilattır.

Üye ülkelerin tamamının mensup olduğu İslam, bu oluşumun mutlaka sağlanmasını emretmektedir. İnsanları hangi etnik yapıya sahip olurlarsa olsunlar ümmet birliği çatısı altında ortak hareket etmeleri temel kurallarından biridir. İslam'a karşı olanlar bile, İslam toplumunda insan eşitliği ve birliğinin başarılı bir şekilde uygulanmasını, başka herhangi bir inançta bulamadıklarını itiraf etmektedirler. Sadece İslam, yeryüzünün her tarafına dağılmış sayısız milletleri ve ırkları birleştirerek bir tek ümmet yapmıştır. Bu derece muazzam ve uyumlu bir birliği ve bütünlüğü sağlayan başka bir inanç yoktur (Çelik, 2017: 13).

D-8, siyasi bir hareket olarak bir dini grupla sınırlamanın mümkün olmadığı Milli Görüş Hareketi (İnce, 201: 143) liderinin öncülüğünde kurulmuştur. 1997 yılında aynı zamanda dönemin başbakanı Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın olağanüstü çabaları sonucu kurulan, ancak günümüze kadar aktif olarak hayata geçme imkânı bulamayan kuruluş, hayata geçtiği takdirde yalnız İslam ülkelerinin değil, tüm mazlum dünya halklarının ve ülkelerinin kurtuluş umudu olarak görülmektedir. D-8' i oluşturan sekiz büyük İslam ülkesinden İran, Pakistan, Bangladeş, Malezya ve Endonezya Asya kıtasında yer almaktadır. Nijerya Afrika'da, Mısır hem Afrika, hem Asya'da, Türkiye ise hem Avrupa hem de Asya'da toprakları bulunan, son derece önemli stratejik bir konuma sahip ülkedir. D-8 İslam Birliği'ni oluşturan Müslüman ülkelerinin başlıca coğrafi özellikleriyle tanınması yararlı olacaktır.

4.1. İran

Türkiye'nin doğu komşusudur. Doğuda Pakistan ve Afganistan, batıda Türkiye ve Irak, kuzeyinde Hazar Denizi, Azerbaycan ve Türkmenistan güneyinde de Basra Körfezi ve Umman Denizi ile çevrilidir. Yüzölçümü 1.648.000 kilometre kare, 2015 sayımlarında nüfusu 79.109.272 84 kişidir. Başkenti Tahran'dır.

Ülkenin güneyinde yer alan Basra Körfezi ve Umman Denizi; İran, Irak, Kuveyt, Katar, Birleşik Arap Emirlikleri, Suudi Arabistan gibi petrol zengini Körfez ülkelerinin açık denizlere çıkış yollarıdır. Bu bakımdan son derece önemli stratejik öneme sahip su yollarıdır. Bu ülkelerin tek gelir kaynağı olan petrolün dış dünyaya sevkiyatının hemen hemen tamamı bu yollarla yapılır.

Hürmüz Boğazı 35 kilometre genişliğinde bir su yolu olup, tüm Körfez ülkelerinin ve hatta petrol bağımlısı olan tüm dünya ülkelerinin deniz ulaşımındaki can damarıdır. Konumu bakımından bu son derece önemli stratejik öneme sahip olan Hürmüz Boğazı'nı kontrolü altında bulunduran ülke İran'dır. Bu yüzden batıdan gelebilecek herhangi bir tehdit karşısında Hürmüz Boğazı'nı kapatıp silah olarak kullanacağını ifade etmektedir.

İran büyük Asya kıtasının Avrupa ve Afrika kıtalarına bağlandığı çok önemli doğal yollar üzerinde bulunan bir ülkedir. Çok eski bir yerleşme tarihi olan İran, büyük medeniyetlerin geliştiği geniş topraklara sahiptir. Kuzeyde bir iç deniz olan Hazar Denizi'ne de kıyısı olan ülke buradan da su yollarıyla Türkî cumhuriyetlere bağlanmaktadır.

İran'ın Hazar Denizi, Basra Körfezi ve Umman denizi kıyılarında ılıman, dağlık iç kesimlerinde karasal, iç kesimlerdeki bazı düzlüklerde de çöl iklimi görülür. Orman varlığı az, kurakçıl otluk alanlar fazladır. En çok tahıl ürünleri, pirinç, çay, şeker kamışı gibi tarım ürünleri hasadı yapılır. Dünyaca ünlü karakul koyunları yetiştirilir. Petrol ve doğalgaz en önemli yeraltı kaynaklarıdır. Dünya petrol rezervlerinin % 9'una sahip olan İran, doğal gaz rezervleri bakımından da dünyada 2. sıradadır. İran, ayrıca demir ve boksit mineral kaynaklarına da sahiptir (Karabulut, 2017: 426). Bu kaynakların üretiminde dünyanın önde gelen ülkeleri arasında ve bu alanlarda en önemli ihracatçılardan biridir. İran, İslam Cumhuriyeti ile yönetilen ve ekonomik yönden kendi ayakları üzerinde durabilen tek İslam ülkesidir.

4.2. Pakistan

Pakistan Asya kıtasının güneybatısında yer alır. Doğuda Hindistan, batıda İran, kuzeyde Afganistan, Tacikistan ve Çin, güneyinde Umman Denizi ile çevrilidir. Güney Asya ülkelerinin Ortadoğu, Avrupa ve Afrika'ya bağlayan yollar üzerinde yer almaktadır. Umman Denizi ile açık denizlere bağlantısı vardır.

Hindistan'dan ayrılıp bağımsızlığına kavuştuktan sonra uzun yıllar bu ülkeyle sorunlar yaşamış ve birkaç kez çatışmanın eşiğinden dönmüşlerdir. Sık sık karışıklıkların yaşandığı bir ülkedir. Yüzölçümü 769 bin kilometre kare, 2015 sayımındaki nüfusu 188.924.874 kişidir. Dünyanın sayılı kalabalık ülkeleri arasında yer almaktadır. Başkenti İslamabad'dır.

İç kesimlerde karasal iklim, Umman Denizi kıyılarında muson iklimi görülür. Orman varlığı azdır, bozkırlar geniş yer kaplarlar. Güneyinde verimli Pencap ve Sind ovalarında önemli tarım alanları vardır. İndus Nehri ülkenin hayat kaynağıdır. Tahıl ürünleri, pamuk, pirinç, şeker kamışı, mısır, tütün, keten önemli tarım ürünleridir. Bol yağış ve yüksek sıcaklıktan dolayı tarım ürünlerinden yılda 2-3 defa ürün alınabilmektedir.

Zengin manyezit, kireç taşı, mermer ve dolomit yataklarına sahip olan ülkede tekstil, dokuma ve gıda sanayi kolları gelişmiştir. Nükleer güce sahip olan ülkeler arasında yer almaktadır.

4.3. Bangladeş

Bangladeş, Güney Asya'da Bengal Körfezi kıyılarında yer almaktadır. Doğu, batı ve kuzeyi Hindistan topraklarıyla kaplıdır. Güneyinde Bengal Körfezi, güneydoğusunda Birmanya yer almaktadır. Bengal Körfezi ile açık denizlerle bağlantısı vardır. Yüzölçümü 144 bin kilometre kare, nüfusu 2015 sayımında 160.995.642 kişidir. Nüfusun % 88'i Müslüman'dır. Başkenti Dakka'dır.

Muson iklimi görülen ülke bol yağış alır. Özellikle yaz yağışları fazladır. Ormanlar ülke yüzölçümünün % 13'ünü kaplar. Nüfus artış hızı fazla yüksek ve nüfus sıklığı da fazla olduğundan dünyanın en yoksul ülkelerinden biridir. Nüfusun çoğu kırsal alanlarda yaşayan Bangladeş'te şehirleşme oranı düşüktür.

Ganj ve Brahmaputra nehirlerinin suladığı verimli tarım ovaları vardır. Ülke arazisinin çoğu tarıma elverişlidir. Sellerin tarımı olumsuz olarak etkilediği ülke Jüt üretimi bakımından dünyada ön sıralarda yer almaktadır. Dünya jüt ihracatının % 80'ini gerçekleştirir. Jüt, dokuma sanayinin ham maddesidir. Bu yüzden dokuma sanayi gelişmiştir. Çay ve pirinç üretimi de önemlidir. Kömür, uranyum, petrol, doğalgaz kaynakları vardır.

4.4. Malezya

Malezya bir güneydoğu Asya ülkesidir. Toprakları, büyük bir ada olan Borneo Adası'nın kuzeyi ve Güneydoğu Asya'da yer alan Malaka Yarımadası'ndan oluşmaktadır. Toplam yüzölçümü 330 bin kilometre kare, 2015 sayımında nüfusu 30.331.007 kişidir. Başkenti Kuala Lumpur'dur. Nüfus artış hızı yüksektir. Kırsal nüfus daha yüksektir. Ülkede Malay Müslümanları, Çinliler ve Hintliler yaşamaktadır.

Ülkede ekvatorial ve muson iklimleri görülür. Yılın her mevsimi yağışlı olup gür ormanlarla kaplıdır. Ekvatorial ormanlar ülke yüzölçümünün % 70'ini kaplamaktadır. Bu yüzden ormancılık önemli bir gelir kaynağıdır. Malezya, dünyanın en önemli kereste üreticisi ülkelerinden biridir.

Önemli tarım alanları vardır. Doğal kauçuk üretiminde dünyada ön sıralarda yer alır. Kakao, palmye, hindistan cevizi, hurma, pirinç gibi tarım ürünleri yetiştirilir. Orman ürünleri önemli ihracat ürünleri arasında yer alır.

Demir, doğalgaz, petrol, boksit ve kalay gibi madenler çıkarılır. Dünya kalay üretiminde de ön sıralarda yer almaktadır. Ülkede sanayi gelişmiştir. Ülke ekonomisinde dış ticaret fazlalığı dikkat çekmektedir. İhracatı ithalatından fazla olan ülkeler arasında yer alır.

4.5. Endonezya

Endonezya da bir Güneydoğu Asya ülkesi olup, 1300'den fazla adadan oluşan bir adalar ülkesidir. Sumatra, Cava, Borneo, Sunda ve Yeni Gine başlıca büyük adalardır. Yüzölçümü 1.905 bin kilometre kare, 2015 sayımında nüfusu 257.563.815 kişidir. Başkenti Cakarta'dır. Dünyanın dördüncü kalabalık ülkesidir. İslam ülkeleri içinde nüfusu en fazla olan ülkedir. Nüfus artış hızı fazladır.

Çok sayıda etkin volkan konilerinin faaliyet gösterdiği Endonezya, dünyada en çok depremlerin görüldüğü ülkeler arasındadır. Ülkede ekvatorial ve muson iklimleri görülür. Yüzölçümünün yarıdan fazlası ormanlarla kaplıdır. Ormanlık önemli bir gelir kaynağıdır.

Tarım önemlidir. Bol yağış ve yüksek sıcaklıktan dolayı tarım ürünlerinden yılda 2-3 kez ürün alınabilmektedir. Önemli palmye yağı, kahve, kakao, doğal kauçuk ve ağaç ürünleri üreticisi olan Endonezya özellikle doğal kauçuk, kereste ve balıkçılık alanında ön sıralardadır. Zengin petrol, doğalgaz, kalay, kömür, demir, bakır, nikel, boksit, elmas, altın ve gümüş yatakları vardır. Sanayi ve teknolojinin geliştiği İslam ülkelerinden biridir. Portekiz ve Hollandalılar tarafından uzun yıllar sömürge olarak yönetilmiş ve sömürülmüş bir ülkedir.

4.6. Mısır

Doğuda Kızıldeniz ve İsrail, batıda Libya, kuzeyde Akdeniz, güneyde de Sudan ile çevrilidir. Hem Afrika hem de Asya kıtalarında toprağı olan bir İslam ülkesidir. Asya, Avrupa ve Afrika kıtalarını birbirine bağlayan önemli yolların kesiştiği bir alanda yer alan Mısır, Nil Nehri ve Süveyş kanalı ile büyük stratejik öneme sahip bir ülkedir.

Yüzölçümü 1.001 kilometre kare olan ülkenin 2015 yılındaki nüfusu 91.508.084 kişidir. Nüfusun çoğunluğunu Berberi ve Sami Müslümanları oluşturur. Nüfusun büyük bir bölümünün Nil Vadisi'nde toplandığı ülkenin büyük bir bölümü çöllerle kaplıdır. En köklü ve eski medeniyetlerin yaşandığı bir ülkedir. Hz. Musa, firavunlar, Hz. Yusuf gibi ünlü şahsiyetler burada yaşamışlardır.

Akdeniz kıyılarında dar bir şeritte Akdeniz ikliminin görüldüğü Mısır'da genelde bir çöl iklimi hâkimdir. Bu yüzden orman varlığı çok az olan ülkenin büyük bir bölümü bitki örtüsünden yoksundur. Ülkenin can damarı olan Nil Nehri'nin suladığı alanlar yeşil kuşaklar halinde dikkat çeker.

Mısır'ın hayat kaynağı olan Nil Nehri'nin Akdeniz'e döküldüğü yerde büyük bir delta ovası oluşmuştur. Ülkenin tarım alanlarının hemen hemen tamamı bu delta ovasında ve Nil Nehri Vadisi boyunca uzanmaktadır. Nil'in bol suları ve yüksek sıcaklık nedeniyle ve de geliştirilen bir sulama sistemi sayesinde tarım ürünlerinden yılda 2-3 ve hatta 4 kez ürün alma imkânı vardır. Pamuk, pirinç, şeker kamışı, turuncgiller ve sebzeler yetiştirilen önemli tarım ürünleridir.

Petrol, fosfat, alüminyum, doğalgaz, demir, manganez çıkarılan başlıca maden kaynaklarıdır. Nil Nehri ve Süveyş Kanalı'nın ulaşımında çok önemli yerleri vardır. Özellikle Süveyş Kanalı dünyanın en önemli su yollarından olup, Akdeniz'i en kısa bir yolla Hint Okyanusu'na bağlayarak, Avrupa'yı Asya'ya bağlayan deniz ulaşımını binlerce kilometre kısaltmaktadır.

4.7. Nijerya

Bir batı Afrika ülkesi olup, Gine Körfezi kıyılarında yer almaktadır. Doğusunda Kamerun, kuzeyinde Nijer ve Çad, batısında Benin, güneyinde Atlas Okyanusu ile çevrilidir. Yüzölçümü 924 bin kilometre kare olan ülkenin 2015 yılındaki nüfusu 182.201.962 kişidir. Afrika kıtasının en kalabalık nüfusa sahip olan ülkesidir. Başkenti Abuja'dır.

Batılılar tarafından uzun yıllar sömürge olarak idare edilen ülkenin insanları esir kamplarında zulüm ve işkence altında köle olarak çalıştırılmışlardır. Bağımsızlığına kavuştuktan sonra da ülkede karışıklıklar devam etmiştir ve hala etmektedir.

Tropikal iklim, muson iklimi, kuzeyinde sıcaklık farkı fazla olan savan iklimi ve karasal iklimler görülür. Güneyinde gür ormanlar, kuzeyinde savanlar görülür. Ormanlık gelişmiştir. Nüfus artış hızı fazla olan ülkede nüfusun üçte ikisi tarımla uğraşır. Kırsal nüfus daha fazladır, işsizlik oranı da yüksektir. Ortalama ömür süresi kısa olup ancak 51 yıldır. Okuma yazma oranı düşüktür.

Tarım önemli geçim kaynağıdır. Ancak ilkel usullerle yapıldığından verim düşüktür. Kakao, kauçuk, palmye yağı, şeker kamışı, pirinç, orman ürünleri (kâğıt, kereste) yetiştirilen en önemli tarım ürünleridir. Hayvancılık da gelişmiştir.

Yüksek kalitede petrol rezervlerine sahiptir. Afrika'da petrolün en fazla çıkarıldığı ülkedir. Dünyanın önde gelen petrol ve kakao ihracatçılarından. Doğalgaz da çıkarılmaktadır.

4.8. Türkiye

Türkiye, D-8 Birliği'nin öncülüğünü yapmıştır. İslam Ülkeleri içinde en güçlü ekonomiye sahip ülkelerden biri olduğu gibi, doğu ve batı arasında sosyal, ekonomik ve kültürel yönden bir geçiş alanıdır. Türkiye, coğrafi konumu bakımından da dünyanın kilit noktalarından biridir. Bu konumu oluşturan başlıca nedenler şunlardır:

- * Türkiye, en eski kara kütleleri arasında, üç kıta ve dört denizin bulunduğu bir yerdedir.
- * Farklı kültürler arasında bir geçiş alanı konumundadır.
- * Turizme son derece elverişli iklim şartlarına sahiptir.
- * Çok elverişli ulaşım imkânlarına sahiptir.
- * Üç tarafı denizlerle çevrilidir, turizme elverişli uzun ve muhteşem kıyıları vardır.
- * Dünyanın en önemli su yolları olan İstanbul ve Çanakkale boğazları tamamen, Süveyş Kanalı ise dolaylı olarak Türkiye'nin kontrolü altındadır.
- * Türkiye'nin Doğu Akdeniz'de etkin bir hâkimiyet alanı vardır.
- * Dünyanın en zengin doğalgaz ve petrol gibi enerji kaynaklarının üretim alanları ve dağıtım yollarının (Ortadoğu ve Hazar Havzası) ortasında yer almaktadır.
- * Ender bulunan tarih, sanat, kültür, folklor ve konukseverlik değerlerine sahiptir.
- * Büyük bir genç nüfus ve geniş bir yüzölçümü vardır.
- * Zengin yeraltı ve yerüstü kaynaklarına sahiptir.
- * Türkiye sahip olduğu üç kimlikten Türk kimliği ile Türki Cumhuriyetlerle, Osmanlı kimliği ile eski Osmanlı Coğrafyasında yaşayan topluluklarla ve İslam kimliği ile tüm İslam ülkeleriyle özel ilişkileri vardır.
- * Türkiye güçlü bir devlet geleneği, halkının basiret, feraset, mücadele, direnç gücü, sabırlı ve cesur olması gibi özelliklere sahiptir.

Hem Asya hem de Avrupa kıtalarında toprağı bulunan Türkiye, bu iki kıta arasında adeta tabii bir köprü konumunda olup, tereddütsüz stratejik bakımdan dünyanın en önemli ülkelerinden biridir. Türkiye'yi bu derece önemli bir konumda tutan başlıca nedenler kısaca şöyle açıklanabilir.

Türkiye, en eski dünya karaları olan Asya, Avrupa ve Afrika'nın birbirine en çok yaklaştığı bir yerde bulunmaktadır. Hem Asya Hem de Avrupa'da toprakları olan ülke, bu üç kıta arasında adeta doğal bir köprü konumundadır. Karadeniz, Ege ve Akdeniz'e uzun kıyıları bulunan Türkiye Marmara Denizi gibi bir iç denize sahiptir. Dünyanın en eski ve köklü medeniyetleri burada yaşanmıştır. Dolayısıyla burası her çağda dünyanın en hareketli alanı olmuştur. Türkiye bu konumu ile dünyada yaşanan en eski ve köklü medeniyetlere ev sahipliği yapmıştır. Her zaman birbirinden farklı kültürlerin geçiş alanı ve etkileşim sahası olmuştur.

Türkiye ılıman kuşakta (orta kuşak) yer almaktadır. Burası çeşitli coğrafi özellikleriyle dünyada, insanların yaşamasına en çok elverişli olan bir sahadır. Bu kuşağın güneyini kaplayan alanlar ya çok sıcak, bol yağışlı ve nemli, ya da kurak ve çok sıcak çöl alanları olarak dikkat çekmektedir. Kuzeyini oluşturan alanlar ise ya çok soğuk ve kurak, ya da bol yağışlı, nemli ve kapalı bir iklime sahip yerlerdir. Türkiye'nin bulunduğu ılıman kuşak ise dört mevsimin yaşandığı ideal bir iklime sahiptir.

Türkiye'nin üç tarafı denizlerle kaplıdır. Denizler, bulunduğu çevrelerin iklimini ılımanlaştırmakta, bitki örtüsünü olumlu yönde şekillendirmekte, ulaşımı kolaylaştırmakta, turizmi canlandırmakta ve çeşitli deniz ürünleriyle ülke ekonomilerini katkıda bulunur.

Türkiye, zengin yeraltı ve yerüstü kaynaklarına sahiptir. Topraklarında başta bor, krom, uranyum ve toryum olmak üzere çok çeşitli ve kıymetli maden kaynaklarını barındırmaktadır. Bu madenlerin bir kısmı stratejik bir öneme sahip olup, ülkenin savunma sanayinde ve ekonomik hayatında son derece önemli roller taşımaktadırlar. Mesela sadece uranyum ve bor madenleri 200'den fazla sanayi dallarında kullanılmaktadır. Fiberglas, tıp uygulamaları, askeri silah sanayi, eczacılık, nükleer sanayi, suni gübre, fotoğrafçılık, cam, emaye sanayi, jet yakıtı, deterjan ve hidrojen üretimi bunlardan bazılarıdır. Türkiye ayrıca boksit, demir, bakır, linyit gibi maden kaynakları bakımından zengin rezervlere sahiptir. Şifalı su kaynakları bakımından da dünyada ön sıralarda yer almaktadır.

Yerüstü kaynakları bakımından son derece zengin olan Türkiye’de, çok sıcak ve çok soğuk iklimlerde yetişen birkaç bitki ve hayvan türü hariç, dünyada var olan bütün hayvan ve bitkiler rahatlıkla yetişebilmektedir. Çok çeşitli yer üstü kaynaklara sahip olan Türkiye özellikle tarım alanında gıda kaynakları bakımından dünyada kendi kendine yeterli olan sayılı ülkelerden biri olması açısından dikkat çeker. Mevcut su kaynakları hem çok çeşitli tarım ürünlerinin yetişmesini hem de önemli hidroelektrik enerjisini üretimine olanak sağlar.

Türkiye çok önemli kara, deniz ve hava yollarının kavşağında bulunmaktadır. Asya, Avrupa ve Afrika kıtalarını birbirine bağlayan karayolları Türkiye’den geçmektedir. Bu kıtalar arasında işleyen en kısa hava yolları da yine Türkiye hava sahasını kullanmaktadır. İstanbul ve Çanakkale boğazları ise dünyanın en önemli su yolları olarak kullanılmaktadır. Bu yollar, kuzey ülkelerini açık denizlere bağlayan en kısa geçitlerdir.

Türkiye büyük bir yüzölçümü ve nüfus potansiyeline sahiptir. Dünyanın bu önemli coğrafyasında yer alan Türkiye’nin yüzölçümü 780 bin kilometre kare, nüfusu 80 milyona yaklaşmıştır. Nüfusun çok büyük bir bölümü genç ve dinamik bir yapıya sahiptir. Yaşlanan dünya ile beraber nüfusunun önemli bir bölümü de yaşlanan dünyanın birçok ülkesindeki bu olumsuz durum, işgücü potansiyelini tehdit edecek bir hale gelmiştir. Türkiye bu yönden de şanslı bir konuma sahiptir. Bütün bu maddi ve manevi zenginliklere sahip olan Türkiye’nin başı hiçbir zaman belalardan kurtulmamış ve bundan sonra da kurtulmayacaktır. Her aman olduğu gibi bundan sonra da bütün dünyanın gözü bu coğrafyada olacaktır. Özellikle de küresel emperyalist güçler burada akla hayale gelmeyecek oyun, entrika ve tuzaklar hazırlayarak menfaat teminine çalışmışlar ve bundan sonra da çalışacaklardır. Tarihi boyunca bu coğrafya, çeşitli güçlerin kıyasıya mücadele alanı olmuştur.

Sonuç ve Öneriler

İnsanlık iyi, doğru, güzel, faydalı ve adil olarak kabul edilen değerlerin en çok erozyona uğradığı, adeta insanı insanın kurdu haline getiren olumsuzlukların yaşandığı, insanın barış ve huzur içinde yaşamaya her zamankinden daha fazla ihtiyacı olduğu bir dönemi yaşamaktadır. Söz konusu ulvi değerlerin dünyaya hâkim olması için bu değerleri hayata geçirmeyi vaat eden ve hedefleyen İslam Birliği’ne acilen ve şiddetle ihtiyaç vardır. Şüphesiz dünya hayatını sadece kendi menfaatlerine endeksleyen bencil materyalistler, kuvveti üstünlük sebebi sayan ve varlıklarını büyük ölçüde geri bırakılmış yoksul ve mazlum halkların sömürsünden alan zalim emperyalist güçler bu oluşuma şiddetle karşı çıkacaklardır. Zalimler istemeseler de bu birliğin kurulması herkesin yararına olacaktır. Aslında bu dünyada yaşayan herkes için hayatını sürdüreceği yeterli miktarda nimet ve imkân vardır. Huzur ve barış içinde yaşamının yolu adil bir paylaşımından geçer. Asıl sorun bazı insanların doymak bilmeyen hırsı ve zayıf olanı sömürü gaddarlığıdır.

Bilindiği gibi dünya nüfusu yedi milyarı geçmiştir. Bu nüfusun üçte birine Müslümanlar oluşturmaktadır. Dünyanın en kalabalık ilk on ülkesi içinde 5’i, ilk on beş ülkesi içindeki 7’si İslam ülkesidir. Dünya ekonomik rezervlerinin çok büyük bir bölümü İslam ülkelerinin topraklarında yer almasına rağmen, Müslüman halkların bunlardan aldıkları pay çok düşüktür. Irkçı, emperyalist ve egemen küresel güçler, çıkarlarına hizmet eden işbirlikçileri de kullanarak, bu potansiyelin büyük bir bölümünü çok sinsi ve zalimce oyunlarla kendilerine aktarmakta, Müslümanları sömürmektedirler. Büyük maddi ve manevi potansiyellere sahip İslam ülkeleri birlikte hareket etmedikleri için bu haksızlıklara engel olamamakta, zalim egemen güçler sömürü çarkını rahatça döndürmektedirler.

Müslümanlar, birlik oluşturmaları gerekirken imamesi kopmuş tepih taneleri gibi darmadağın bir halde egemen zalim güçlerin zulüm ve sömürsüne açık bir şekilde yaşamaktadırlar. Kuvveti elinde bulunduran sömürücü güçler fitne, fesat ve karışıklık çıkararak aralarında suni ayrılıklar oluşturmakta, düşman kutuplar haline getirdiği unsurları birbirine kırdırmakta ve oluşan kargaşadan yararlanarak zenginlik kaynaklarına el koymaktadırlar. Müslümanların bu sıkıntılardan kurtulmanın tek yolu, zor da olsa aynı zamanda inançları gereği olan İslam Birliği’ni oluşturmaktır. İslam Dünyası birlik ve beraberlik içerisinde bulunmadığı sürece, söz konusu huzursuzluklar devam edecektir. Sömürücü küresel emperyalist güçler bu birlikteliği engellemek için elinden geleni yapmaktadır. Ancak Müslümanlar bu birlikteliği sağlamak için hiçbir ciddi adım atmamaktadırlar.

“Hep birlikte Allah’ın ipine sımsıkı sarılın, parçalanıp bölünmeyin” uyarısı göz ardı edilmiş, başsız kalmanın faturası maddi ve manevi yönlerden çok ağır bir şekilde ödenmiştir. Dünyanın en şerefli toplumları olması gereken Müslümanlar uzun zamanlar zillet içinde yaşamaya mahkûm olmuşlardır. Bu zilletin sebebi müstekbirlerin haklı ve güçlü olmalarından değil, Müslümanların şuursuz, vurdumduymaz, kalitesiz, pasif, tembel, taklitçi ve teslimiyetçi gibi olumsuz özelliklerden bir türlü kurtulamamalarından ümmet şuuru kaybetmelerinden kaynaklanmaktadır.

Birlik ve bütünlük oluşturma fikri sadece teoride kalmış, bir türlü uygulamaya geçilememiştir. Bazı kimselerin bu birliğin asla gerçekleşmeyeceği inancının hiçbir tutarlı tarafı yoktur. Yarım yüzyıldan fazladır her dediği yapılan, uğrunda olmadık tavizler verilen ve hatta bakanlığı kurulan Avrupa Birliği'ne girmek için sarf edilen gayret ve çabaların yüzde biri bile İslam Birliği'nin tesisi için harcanmamıştır. Müslümanlar arasında fitne çıkarıp onları daha küçük parçalara bölmekten geri durmayan güçler kendi aralarında birliktelikler oluşturmaktadırlar. Avrupa Birliği, Amerika Birleşik Devletleri, Rusya Federasyonu, Birleşik Krallık gibi dünyaya yön veren devletler çok çeşitli unsurlardan oluşmuşlardır. Müslümanların da mutlaka birlik oluşturup her yönüyle liyakat sahibi bir otorite etrafında birleşmeleri gerekir.

Bizi yüzyıllarca birbirine bağlayan en kuvvetli harç Müslümanlıktır. İslam'da "ümme" kavramı evrensel bir birlikteliği ifade eder. Müslüman devletler içindeki bütün kavimler uzun yıllar kardeşçe yaşamış, iç ve dış düşmanlara karşı omuz omuza birlikte savaşmışlardır. Son iki yüz yıldır ümme birliği parçalanmış, İslam toplumları arasına sokulan ırkçılık fitnesi ile Müslümanlar büyük, orta, küçük olmak üzere birbirinden kopuk bin parçaya ayrılmıştır. Sayıca çok olmalarına rağmen güçlerini ve etkilerini yitirmiş, zillete düşmüşlerdir. Bilinmelidir ki, kavmiyetçilik davası göden hiçbir toplum karlı çıkmaz. Bundan yalnız o toplumu sömürüp yok etmek isteyenler faydalanır. Günümüzde bu gerçekleri görmek için Ortadoğu'ya bakmak yeter.

On yıllardır kapısında beklediğimiz AB, verdiğimiz akıl almaz tavizlere rağmen bizi ne kabullenmiş ne de başımızın çaresine bakmamıza müsaade etmiştir. Kaldı ki, bu birliğe girmekle bir ekonomik refahın geleceği de kuşkuludur. Birliğin Yunanistan, İspanya, Romanya gibi üye ülkelerin çöken ve birçoklarının da çökme aşamasına gelen ekonomilerine bir faydası olmamış, birlik kendi içinde bile huzuru sağlayamamıştır. Bugün dünyanın en güvenilir, istikrarlı ve zengin bazı ülkeleri hiçbir birliğe üye değildirler. İsviçre ve İsveç gibi birliğe üye olmayan ülkeler maddi yönden dünyanın en varlıklı ve huzurlu ülkeleri arasındadır. Dolayısıyla Müslümanlar, hemen her alanda kendileriyle ters düşen bu birliğe kayıtsız şartsız ortak ve müttefik olmak zorunda değildirler. Türkiye, tarihi, sosyal, kültürel, ekonomik ve stratejik gibi pek çok yönden İslam ülkelerine liderlik yapabilecek bir konuma sahiptir. Bu emperyalist güçlerin güdümünde daha fazla oyalanmamalı, kendisine her yönden daha yakın olan İslam ülkeleriyle birlikte İslam Birliği'ni aktif hale getirmelidir. Bunun için gerekli olan bütün şartlar mevcuttur.

Uzun süredir İslam Coğrafyasında birçok bölgede devam eden zulüm rejimleri hızını kesmeden, üstelik daha şiddetlenerek, aralıksız devam ediyor. Hayıflanma ve kınamanın sonuç vermediği defalarca tecrübe edilmiştir. İslam Coğrafyasında bölük pörçük yaşamaya devam eden tüm Müslümanlar bir araya gelip 'İslam Birliği' çatısı altında birlik oluşturmaları güçlerini birleştirmelidirler. İşte o zaman ne sömürü, sıkıntı ve savaş kalacak ne de herhangi bir sorun (Özsoy, 2018: 270). Zalimler ancak kuvvetten anlar. Onların bu kötülüklerinin karşısına dikilecek zinde bir İslam Birliği oluşturulup parçalanmışlığa son verilmedikçe, onların işbirliği yaptığı İslam ülkelerindeki yerli işbirlikçileri sökülüp atılmadıkça devamlı zulme uğrayan mazlum halkların saadete kavuşması mümkün olmaz.

İslam Birliği'nin faaliyete geçmesiyle birlikte egemen emperyalist güçler, zayıf ülkeleri sömüremeyecektir. Dünya halkları İslam'ın engin hoşgörüsü ve ideal adaletinin şemsiyesi altına gireceklerdir. İnsanlar herkese yetecek olan nimetleri dengeli bir şekilde paylaşacak uyum, güven ve huzur içinde yaşayacaklardır. Kuvveti değil, Hakk'ı üstün tutan bu sistemde hâkim olan muazzam güç, dünyanın her tarafında olabilecek zulüm ve sömürünün de caydırıcı rolünü üstlenecektir. Böylece hem yaşanabilir bir Türkiye, peşinden yeniden Büyük Türkiye ve dolayısıyla Osmanlı egemenliği döneminde olduğu gibi, yaşanabilir yeni bir dünyanın kapısı aralanacaktır.

15 Haziran 1997'de D-8'i kuran zamanın başbakanı Prof. Dr. Necmettin Erbakan, D-8'in kuruluşunun 12. yılında bütün dünyaya şöyle seslenmişti: "Gelin bu dünyayı hak ve adalet üzerine idare edelim. Dünyadaki savaş ve kötülükleri sona erdirelim. Ve ey Müslümanlar akıl, bir işin sonunu düşünmektir. Müslüman, bir delikten iki kere ısırılmaz. Aynı olayları (zulümleri) defalarca yaşıyor, ibret ve tedbir almıyoruz. Siyonizm vahşetini önleyecek Milli Görüş ve D-8'den başka çözüm var mı? İkiyüzlüler, işbirlikçi politikacılar 'barış' deyip duruyorlar. Fakat dökülen hep Müslüman kanı, bu kadar hissizleşebilir miyiz? İslam Âlemi'nin her yerinde çılgınlıklar yükseliyor. Milyonlarcası mülteci hayatı yaşıyor."

Esasen adının barıştan geldiği bir yaşam tarzı olan İslam'ın müntesiplerine ısrarla emrettiği İslam Birliği'nin aktif olarak hayata geçmesi, özelde en çok ezilen Müslüman topluluklar, genelde ise dünyada yaşayan bütün insanlar için barış, huzur ve adaletin egemen olduğu kardeşçe bir yaşamın tesisinde hayati önem taşıyan bulunmaz bir fırsat olacaktır.

D-8, yeniden ümme şuuruna ermek ve bu zilletten kurtulmak için oluşturulacak İslam Birliği'ne girmek için açılan bir kapı olmuştur. Ne yazık ki, varlığını dağınık ve zayıf toplulukların sömürüsünde bulan egemen emperyalist güçler ve hemen her zayıf ülke yönetimlerinde yer alan işbirlikçileri, açılan bu

kapıdan içeriye girilmesine müsaade etmemiştir. D-8, yalnız İslam ülkeleri değil, dünyanın dört bir yanında zulme uğrayan, ezilen ve sömürülen birçok ülke halkları için de bir umut kapısı olacaktır. Bu yüzden daha fazla zaman geçirilmeden bu birliğin etkinleştirilmesi için bir İslam birliği Bakanlığı'nın kurulması da dâhil olmak üzere ciddi uğraşlar içine girilmesi gerekmektedir. D-8 aktif hale geldiğinde:

* Tamamına yakını İslam ülke ve topluluklarında görülen karışıklık, terör, zulüm, sömürü, dengesiz gelir dağılımı, açlık, sefalet, katliam, kan ve gözyaşı bitecek.

* Gelişmekte olan ancak gelişme yolunda önlerine akıl almaz engeller konulan mazlum ülke ve toplulukların önu açılacak.

* Başta İslam ülkeleri olmak üzere zengin yeraltı ve yerüstü kaynaklarına sahip ülkeler bu kaynaklarını kendi halklarının istifadesine sunma imkânı bulacak.

* İslam ülkeleri yabancı para birimlerini devreden çıkarıp ticaretini kendi para birimleriyle yapacak ve küresel güçlerin karşılıksız para birimleriyle sömürülmeyecek.

* Savunma İşbirliği, başta üye ülkeler olmak üzere diğer kardeş ve mazlum ülke ve topluluklarda olabilecek karışıklık, terör, darbe, işgal ve katliam gibi güvenlik tehditlerine karşı caydırıcı bir güç olacak.

* İslam Birliği üyelerinin ilişkileri zaten doğal olarak var olan inanç birliğinin de bütünleştirici etkisiyle sosyal, ekonomik ve kültürel alanlarda olumlu yönde etkilenecek

* İslam Birliği'nin hayata geçmesi ile güçlü, adil ve barışçı yeni bir küresel güç oluşacak, bu güç caydırıcı etkisiyle zayıf ülke ve toplulukların, tek veya çok kutuplu emperyalist güçlerin sömürüsünü engelleyecektir.

İslam Birliği'nin hayata geçmesi yeryüzünde; yanlışların değil doğruların, kötülüklerin değil iyiliklerin, çirkinliklerin değil güzelliklerin, zulmün değil, adaletin, zararlının değil faydalının, ifsat ve fitnenin değil ıslahın, ihanetin ve iflahın hâkim olduğu bir düzen kurulabilir. Hak, adalet ve eşitliğin üstün olduğu zulüm ve sömürünün olmadığı huzurlu, güvenli ve mutlu insanların yaşadığı bir dünya İslam Birliği'nin hayata geçmesiyle mümkün olabilir. Sıkıntılarla boğuşan günümüz dünyasında özellikle ezilen ve sömürülen mazlum çoğunluklar bu fırsattan yararlanmalıdır.

KAYNAKÇA

- AGD (2018). Prof. Dr. Necmettin Erbakan Özel Sayısı, Erbakan ve Ümmet Şuurı. Ankara.
- Alan, B. (2001). D-8 Yeni Bir Dünya. 3. Baskı, İstanbul: Yörünge Yayınları.
- Buhari, Ebu Abdullah Muhammed b. İsmail el-Buhari (256-874). "Sahihu'l Buhari", el-Mektebetü'l-İslamiye, İstanbul.
- Bulaç, A. (2001). Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı. İstanbul: Bakış Yayınları.
- Can, B. (2013). Ne Avrupa Birliği Ne Şanghay İşbirliği Örgütü-2: D-8 Küresel Sisteme Karşı Bir Savunma Hattıdır. *Milli Gazete*, 1 Mart 2013, S. 14.
- Çelik, (2017). Kavmiyetçilik. *Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume*, 12/10, p. 143-164.
- Ebu'l, M. (H. 261). *Sahihu Müslim*. İstanbul: el Mektebetü'l-İslamiye,
- Erbakan, N. (2017). *İslam Birliği*. Hazırlayan: Tacettin Çetinkaya, Ankara: MG V Yay.
- Erbakan, N. (2010). İslam Birliği'nin İlk Adımı D-8. *ESAM Konferansı*, İstanbul.
- İnce, A. (2017). Nakşilik-Siyaset İlişkisi Bağlamında Türkiye'de Dinî Gruplar ve Milli Görüş. *Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, Volume 12/10, p. 143-164.
- Karabulut, R. (2017). Günümüz Dünyasından D-8'e Yeniden Bir Bakış. *Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, Volume 12/8, p. 417-734.
- Komisyon, N. (2018). Prof. Dr. Necmettin Erbakan, Erbakan ve Ümmet Şuurı. Ankara: Anadolu Gençlik Yayınları.
- Komisyon, (2012). *Kur'an-ı Kerim Açıklamalı Meali*. Ankara: TDVY.
- Mehdigil, A. (2017). İkinci Yatla. Ankara: MG V Yayınları.
- Mevdudi, E.A. (1991). *Tefhimü'l-Kur'an*. İstanbul: İnsan Yayınları.
- Nursi, S. (2017). *İhlas Risalesi*. Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yay.
- Taberî, Ebû Ca'fer Muhammed b. Cerîr b. Yezid el-Âmülî et-Taberî el-Bağdâdî (2000). *el-Camiu'l-beyan fi tefsîri'l-Kur'an*. thk. Ahmed Muhammed Şakir, Beyrut.
- Yazır, M. H. (1990). *Elmalılı Tefsiri*. İstanbul: Azim Yayınları.
- Yıldırım, M. H. (2016). *Muhtasar Cihat İlmihali*. Ankara.